

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/01	Ecu.....	1
98/C 325/02	Kommissionens tillkännagivande om alliansavtalen IV/36.314: Air France — Continental Airlines och IV/36.315: Air France — Delta Airlines (¹).....	2
98/C 325/03	Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1331 — ING/BHF) (¹)....	4
	<i>II Förberedande rättsakter</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/04	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om en gemensam ram för elektroniska signaturer (¹).....	5
98/C 325/05	Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 (Diverse ändringar 1998) (¹).....	12

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	III <i>Uppllysningar</i>	
	Kommissionen	
98/C 325/06	Media II — Utveckling och distribution (1996—2000) — Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk — Meddelande om ansökningsomgång 10/98 — Stöd till inrättande av nätverk av produktionsbolag för animerade verk (Branschplattformar).....	15
98/C 325/07	Meddelande om allmänt uttagningsprov	16

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

22 oktober 1998

(98/C 325/01)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,3855	Finska mark	5,95180
Danska kronor	7,44328	Svenska kronor	9,22885
Tyska mark	1,95751	Pund sterling	0,701642
Grekiska drakmer	334,542	USA-dollar	1,18493
Spanska pesetas	166,329	Kanadensiska dollar	1,83428
Franska franc	6,56335	Japanska yen	140,592
Irländska pund	0,785192	Schweiziska franc	1,60144
Italienska lire	1936,56	Norska kronor	8,79695
Nederländska gulden	2,20753	Isländska kronor	81,1679
Österrikiska schilling	13,7725	Australiska dollar	1,89377
Portugisiska escudos	200,716	Nyzeeländska dollar	2,26132
		Sydafrikanska rand	6,78374

Kommissionen har installerat en telex med automatiskt svar som ger omräkningstalen i ett antal valutor. Denna tjänst är öppen varje dag från kl. 15.30 till kl. 13.00 följande dag. De som använder sig av tjänsten skall göra på följande sätt:

- Ring telexnummer Bryssel 237 89.
- Lämna det egna telexnumret.
- Skriv koden "cccc" som startar det automatiska systemet som överför omräkningstalen för ecun.
- Överföringen bör inte avbrytas förrän meddelandet är slut, vilket markeras med koden "ffff".

Anmärkning: Kommissionen har även automatiska faxsvarare (nr 296 10 97 och nr 296 60 11) som tillhandahåller dagliga uppgifter om beräkning av de omräkningstal som skall tillämpas med avseende på jordbrukspolitiken.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

Kommissionens tillkännagivande om alliansavtalen IV/36.314: Air France — Continental Airlines och IV/36.315: Air France — Delta Airlines

(98/C 325/02)

(Text av betydelse för EES)

Air France har ingått två alliansavtal, med Continental Airlines och med Delta Airlines, i syfte att upprätta transatlantiska allianser.

I. AVTALET MELLAN AIR FRANCE OCH CONTINENTAL AIRLINES

Den 8 november 1996 ingick Air France och Continental Airlines (nedan Continental) ett samarbetsavtal bestående av ett utvecklingsavtal, ett code sharing-avtal, ett avtal om samordning av bonusprogrammen, ett onepass-avtal och ett avtal om intäktsfördelning.

A. Förfarande

Med hänvisning till detta avtal beslutade kommissionen den 7 januari 1998 att inleda ett förfarande enligt artikel 89 i EG-fördraget avseende tillhandahållandet av lufttrafikföretag mellan Europa och USA.

B. Sammanfattning av avtalet mellan parterna

1. Code Sharing

a) Flyglinjer med code sharing

Parterna kommer att ingå ett avtal om användning av code sharing på alla transatlantiska flyglinjer som trafikeras av Air France och Continental, dvs. Houston Intercontinental (IAH) — Paris Charles de Gaulle (CDG) och New York Newark (EWR) — Paris CDG (nedan gateway-segment) samt Continentals flyglinjer inom USA och Air Frances flyglinjer vidare från Paris.

b) Ensamrätt

Avtalet om code sharing är exklusivt, med undantag för att Continental får inleda code sharing tillsammans med Alitalia, Czech Airlines, Saudia och Aer Lingus, medan Air France får ingå code sharing-avtal med något annat stort amerikanskt lufttrafikföretag och med regionala amerikanska lufttrafikföretag.

c) Gateway-segment och segment för behind/beyond-flyglinjer

Vad gäller gateway-segmenten skall vardera lufttrafikföretagen ha rätt att få och köpa ett paket på 50 % av platskapaciteten på det andra lufttrafikföretagets flygningar inom gateway-segmenten (reserverad platskapacitet). Vardera lufttrafikföretaget skall ha exklusiv kontroll över den platskapacitet det har köpt.

Vad gäller segmenten för flyglinjer till eller vidare från gateway-flygplatserna (behind/beyond) skall båda lufttrafikföretagen låta varandra sälja all platskapacitet i de överenskomna priskategorierna på anslutande flyg till och från gateway-segmenten. Intäkterna från detta skall fördelas mellan lufttrafikföretagen.

I fråga om flyglinjer vidare från gateway-flygplatser i USA och vidare från Paris, för vilka code sharing inte är möjlig, kommer lufttrafikföretagen att ge varandra status som mest gynnat bolag.

2. Samordning av linjenät och tidtabeller

Den 7 april flyttade Continental sin verksamhet till CDG:s terminal 2 och Air France till EWR:s terminal C. Avtalsparterna kommer gemensamt att planera tidtabellerna och välja flygplanstyperna för sina flyglinjer med code sharing.

3. Prissättning

Vardera lufttrafikföretaget kommer självständigt och enligt eget omdöme att fastställa priserna för flygningar inom de code sharing-segment där dess designationskod används. Gemensamma priser kommer att fastställas i den mån detta är tillåtet.

4. Bonusprogram

Från och med den 1 april 1997 har lufttrafikföretagen deltagit fullständigt i varandras bonusprogram, vilket innebär att medlemmarna av lufttrafikföretagens respektive bonusprogram kan samla och lösa in bonuspoäng på det andra lufttrafikföretagets flyglinjer som berättigar till detta.

5. Marknadsföring och produkter

De båda lufttrafikföretagen kommer att samordna sin marknadsföring. De kommer dock att behålla sin egen företagsidentitet.

6. Avtal om proportionell fördelning

Den 1 april 1997 genomförde Air France och Continental ett särskilt avtal om proportionell fördelning, genom vilket de erbjuder varandra preferenstariffer för passagerare som byter till ett anslutande flyg på respektive globala linjenät. Ett likadant avtal torde ingås också i fråga om interline-frakter.

7. Mark tjänster

Parterna kommer att samarbeta för att erbjuda en gemensam mark tjänstprodukt inbegripet lämplig skyltning och att tillhandahålla gemensamma mark tjänster.

II. AVTALET MELLAN AIR FRANCE OCH DELTA AIRLINES

Den 4 juni 1997 ingick Air France och Delta Airlines (nedan Delta) ett alliansavtal bestående av ett allmänt avtal, ett code sharing-avtal, ett särskilt avtal om proportionell fördelning och ett avtal om bonusprogram.

A. Förfarande

Med anledning av detta avtal beslutade kommissionen den 7 januari 1998 att inleda ett förfarande enligt artikel 89 i EG-fördraget avseende tillhandahållandet av lufttrafik tjänster mellan Europa och USA.

B. Sammanfattning av avtalet mellan parterna

1. Code Sharing

a) Flyglinjer med code sharing

Air France och Delta kommer att ingå ett avtal om code sharing på vissa transatlantiska flyglinjer mellan två städer, nämligen flyglinjerna mellan Paris CDG å ena sidan och New York JFK, Miami International (MIA), Chicago O'Hare (ORD), Washington Dulles (IAD), Los Angeles (LAX), San Francisco (SFO), Atlanta (ATL) och Cincinnati (CVG) å andra sidan samt på flyglinjen New York JFK — Nizza (NCE) samt på flyglinjer mellan två städer vidare från deras respektive gateway-flygplatser (CDG för Air France och ATL, CVG, JFK och LAX för Delta).

b) Ensamrätt

Avtalsparterna kommer inte godtyckligt att ingå några andra partneravtal. Med undantag för Deltas partnerskap med Swissair, Sabena och Austrian Airlines samt Air Frances partnerskap med Continental kommer de inte att utvidga något av sina befintliga partnerskap (i Nordamerika för Air Frances del och i Europa för Deltas del) utan att först samråda med den andra avtalsparten.

Dessutom har parterna avtalat följande:

i) Delta kommer inte att bedriva code sharing med något annat lufttrafikföretag på flyglinjerna mellan CDG och följande flygplatser: LYS, MRS, BOD, SXB, TLS, MPL, NTE, CFE, PUF, BES, NCE, CMN, RAK, RBA, AGA, TUN, SFA, CPT, LAD, BKO, DLA, YAO, LBV, NIM, OUA, NKC, NDJ, KWI, DHA, SEZ.

ii) Delta kommer inte att bedriva code sharing med något annat lufttrafikföretag än Swissair, Sabena och Austrian Airlines på flyglinjerna mellan CDG och följande flygplatser: NAP, FLR, TRN, BLQ, JNB, LOS, NBO, CAI, DEL, TLV, JED, RUH, DAM.

iii) Air France kommer inte att bedriva code sharing med något annat lufttrafikföretag på flyglinjerna mellan JFK, CVG, ATL och LAX å ena sidan och följande flygplatser å andra sidan: ANC, CLT, CMH, DEN, RSW, GSO, GSP, IND, JAX, MCI, LAS, MEM, MKE, MSP, BNA, MSY, MCO, PHX, PDX, RDU, STL, SLC, SAN, SEA, TPA.

c) Reserverat platsutrymme

Avtalsparterna kommer att avtala om antalet platser som Air France skall tilldela Delta och tvärtom för varje transatlantisk flygning där code sharing används.

d) Behind/beyond-flyglinjer

De båda lufttrafikföretagen skall låta varandra sälja platser i de överenskomna priskategorierna på vissa närmare angivna avgångar på de flyglinjer som förtecknas i punkt II.B.1.b. Intäkterna från detta skall fördelas mellan parterna på biljettbasis enligt det särskilda avtalet om proportionell fördelning.

2. Samordning av linjenät och tidtabeller

Avtalsparterna kommer att ge varandra tillträde till sina respektive nya lokaliteter (CDG för Delta och ATL för Air France). Parterna kommer gemensamt att planera tidtabellerna för sina flyglinjer med code sharing.

3. Prissättning

Vardera avtalsparten kommer självständigt och enligt eget omdöme att fastsätta sina egna priser för code sharing-flygningarna.

4. Bonusprogram

Air France och Delta kommer att delta fullständigt i varandras bonusprogram, så att medlemmarna i respektive lufttrafikföretags bonusprogram får samla och lösa in bonuspoäng på det andra lufttrafikföretagets flygningar som berättigar till detta.

5. Markjtjänster

Avtalsparterna kommer att tillhandahålla gemensamma markjtjänster och avtala om gemensam skyltning på flygplatserna.

III. SLUTSATS

Kommissionen har inte i det här skedet tagit ställning till om artikel 85 i EG-fördraget är tillämplig.

Kommissionen ger härmed medlemsstaterna och alla berörda parter tillfälle att inom 30 dagar från dagen för offentliggörandet av detta tillkännagivande framföra sina synpunkter till

Europeiska kommissionen
Generaldirektorat IV/D/2
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bryssel

fax (32-2) 296 98 12

e-mail: enricomaria.armani@dg4.cec.be

Detta offentliggörande inleder inte den nittiodagarsperiod som nämns i artikel 5.3 i rådets förordning nr (EEG) 3975/87 av 14 december 1987.

Förhandsanmälan av en koncentration (Ärende nr IV/M.1331 — ING/BHF)

(98/C 325/03)

(Text av betydelse för EES)

1. Kommissionen mottog den 16 oktober 1998 en anmälan om en föreslagen koncentration enligt artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 4064/89⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1310/97⁽²⁾, genom vilken ING Groep NV (ING) förvärvar, på det sätt som avses i artikel 3.1 b i förordningen, kontroll över BHF-Bank AG (BHF) genom förvärv av aktier.

2. De berörda företagens affärsverksamheter omfattar följande:

— ING: bank och försäkring.

— BHF: affärsbank och andra finansiella tjänster.

3. Kommissionen har vid en preliminär granskning kommit fram till att den anmälda koncentrationen kan omfattas av förordning (EEG) nr 4064/89, dock med det förbehållet att det slutliga beslutet på denna punkt fattas senare.

4. Kommissionen uppmanar intresserade tredje parter att lämna eventuella synpunkter på den föreslagna koncentrationen.

Synpunkterna måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att denna förhandsanmälan har offentliggjorts. Synpunkterna kan skickas per fax (nr (32-2) 296 43 01, 296 72 44) eller per post med referensnummer IV/M.1331 — ING/BHF till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens (GD IV)
Direktorat B — Arbetsgruppen för kontroll av företagsfusioner
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150
B-1040 Bryssel

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 1. Rättelse i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 180, 9.7.1997, s. 1. Rättelse i EGT L 40, 13.2.1998, s. 17.

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om en gemensam ram för elektroniska signaturer

(98/C 325/04)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 297 slutlig — 98/0191(COD)

(Framlagt av kommissionen den 16 juni 1998)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 57.2, 66 och 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 189b i fördraget, och

med beaktande av följande:

(1) Den 16 april 1997 lade kommissionen fram ett meddelande om ett europeiskt initiativ inom området elektronisk handel⁽¹⁾ för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

(2) Den 8 oktober 1997 lade kommissionen fram meddelandet "Om säkerhet och pålitlighet vid elektronisk kommunikation — Mot en europeisk ram för digitala signaturer och kryptering"⁽²⁾ för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

(3) Den 1 december 1997 uppmanade rådet kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om digitala signaturer.

(4) Elektronisk kommunikation och handel kräver elektroniska signaturer och därtill hörande tjänster som gör det möjligt att autentisera data. Olika bestämmelser för rättsliga erkännande av elektroniska signaturer och ackreditering av tillhandahållare av certifieringstjänster i medlemsstaterna kan skapa betydande hinder för elektronisk kommunikation och elektronisk handel och därigenom hindra utvecklingen av den inre marknaden. Med hänsyn till att de åtgärder som medlemsstaterna vidtar skiljer sig från varandra behövs harmonisering på gemenskapsnivå.

(5) Driftskompatibiliteten för produkter för elektroniska signaturer bör främjas. Enligt artikel 7a i fördraget skall den inre marknaden omfatta ett område där fri rörlighet för varor säkerställs. För att säkerställa fri rörlighet på den inre marknaden och bygga upp förtroendet för elektroniska signaturer, måste vissa väsentliga krav som är specifika för produkter för elektroniska signaturer som används av tillhandahållare av certifieringstjänster uppfyllas.

(6) Den snabba tekniska utvecklingen och Internets globala karaktär kräver öppenhet inför olika tekniker och tjänster för att autentisera data elektroniskt. Digitala signaturer som baseras på kryptering med öppen nyckel är dock för närvarande den mest erkända formen av elektronisk signatur.

⁽¹⁾ KOM(97) 157 slutlig.

⁽²⁾ KOM(97) 503 slutlig.

- (7) Den inre marknaden gör det möjligt för tillhandahållare av certifieringstjänster att utveckla sin gränsöverskridande verksamhet för att stärka sin konkurrenskraft och därigenom erbjuda konsumenterna och företagen nya möjligheter att utbyta information och bedriva elektronisk handel på ett säkert sätt oberoende av gränser. För att stimulera tillhandahållandet av certifieringstjänster i hela gemenskapen via öppna nät, bör tillhandahållare av certifieringstjänster generellt kunna erbjuda sina tjänster utan föregående tillstånd.
- (8) Frivilliga ackrediteringssystem som syftar till att öka tillhandahållandet av tjänster kan vara en lämplig ram för att tillhandahållare av certifieringstjänster skall kunna fortsätta att utveckla sina tjänster så att de uppnår den tillförlitlighet, säkerhet och kvalitet som krävs på en marknad i utveckling. Sådana system bör uppmuntra utarbetandet av bästa praxis bland tillhandahållarna av certifieringstjänster. Tillhandahållarna av certifieringstjänster bör ha frihet att ansluta sig till och dra fördel av sådana ackrediteringssystem. Medlemsstaterna bör inte förbjuda tillhandahållarna av certifieringstjänster att verka utanför sådana ackrediteringssystem. Det bör säkerställas att ackrediteringssystem inte minskar konkurrensen beträffande vissa tjänster. Det är viktigt att uppnå balans mellan konsumenternas och företagets behov.
- (9) Detta direktiv bör därför bidra till användandet och det rättsliga erkännandet av elektroniska signaturer inom gemenskapen. En rättslig ram behövs inte för elektroniska signaturer som endast används inom slutna system. Parternas frihet att sinsemellan komma överens om på vilka villkor de godkänner elektroniskt signerade data bör respekteras, så länge detta är förenligt med den nationella lagstiftningen. Detta direktiv syftar inte till att harmonisera nationell avtalsrätt, såsom ingående och genomförande av avtal, eller andra utomobligatoriska formaliteter som kräver signaturer. Därför berör bestämmelserna om elektroniska signaturers rättsverknningar inte formkrav, som är bestämda i nationell lag med avseende på ingående av avtal eller de regler som bestämmer var ett kontrakt har ingåtts.
- (10) För att bidra till ett allmänt godkännande av elektroniska signaturer bör en elektronisk signatur inte bedömas som ogiltig enbart på den grunden att den är i elektronisk form, inte är grundad på ett kvalificerat certifikat eller på ett certifikat som är utfärdat av en ackrediterad tillhandahållare av certifieringstjänster, eller att den tjänstetillhandahållare som utfärdade det berörda certifikatet är från en annan medlemsstat. Elektroniska signaturer som är knutna till trovärdiga tillhandahållare av certifieringstjänster som uppfyller de grundläggande kraven bör ha samma rättsliga status som handskrivna signaturer. Det bör säkerställas att elektroniska signaturer kan användas som bevis vid rättsliga förfaranden i alla medlemsstater. Det rättsliga erkännandet av elektroniska signaturer bör baseras på objektiva kriterier och inte vara knutet till auktoriseringen av den berörde tjänstetillhandahållaren. Harmoniserade regler beträffande elektroniska signaturers rättsliga effekt kommer att innebära en sammanhängande rättslig ram i hela gemenskapen.
- (11) Tillhandahållare av certifieringstjänster som erbjuder sådana tjänster till allmänheten omfattas av nationella bestämmelser om ersättningsansvar. Skillnader i omfattning och innehåll i sådana ersättningsregler kan leda till rättsosäkerhet, särskilt för tredje man som förlitar sig på deras tjänster. Sådan osäkerhet kommer att skada utvecklingen av handeln över gränserna och hindra den inre marknadens funktion. Harmoniserade bestämmelser i fråga om ersättningskyldighet skapar rättssäkerhet och förutsägbarhet både för tillhandahållare av certifieringstjänster och konsumenterna. Sådana bestämmelser skulle bidra till att elektroniska signaturer godkänns allmänt och erkänns rättsligt inom gemenskapen vilket skulle ha en gynnsam effekt på den inre marknadens funktion.
- (12) Utvecklingen av internationell elektronisk handel kräver gränsöverskridande mekanismer som även omfattar tredje land. Sådana mekanismer bör utvecklas på företagsnivå. Avtal med tredje land om multilaterala bestämmelser om ömsesidigt erkännande av certifieringstjänster kan bidra till att garantera driftskompatibilitet på global nivå.
- (13) För att stimulera elektronisk kommunikation och elektronisk handel genom att säkerställa kundernas förtroende, bör medlemsstaterna ålägga tillhandahållarna av certifieringstjänster att respektera dataskyddslagstiftningen och privatlivet, och de bör också åläggas att tillhandahålla certifieringstjänster även för pseudonymer, på begäran av undertecknaren. Den nationella lagstiftningen bör fastställa om och på vilka villkor uppgifter som avslöjar den registrerade personens identitet bör lämnas ut vid brottsutredningar. Tillhandahållarna av certifieringstjänster bör i förväg, skriftligen och på ett lättfattligt språk och med hjälp av ett pålitligt kommunikationsmedel informera användarna om sina vill-

kor, särskilt beträffande den exakta användningen av certifikat och begränsningar i ansvarsskyldigheten.

(14) För tillämpningen av detta direktiv bör kommissionen biträdas av en rådgivande kommitté.

(15) I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet i artikel 3b i fördraget kan målet att skapa en harmoniserad rättslig ram för tillhandahållandet av elektroniska signaturer och därmed förknippade tjänster inte uppnås av medlemsstaterna själva och kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv är begränsat till de minimikrav som behövs för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Detta direktiv gäller rättsligt erkännande av elektroniska signaturer.

Det gäller inte andra frågor med avseende på ingående av och giltighet hos avtal eller andra utomobligatoriska formaliteter som kräver signatur.

I direktivet fastställs en rättslig ram för vissa certifieringstjänster som gjorts allmänt tillgängliga.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med följande:

1. *elektronisk signatur*: en signatur i digital form i, fogad till, eller logiskt knuten till uppgifter och som används av en undertecknare för att ange att undertecknaren godkänner innehållet i uppgifterna, och som uppfyller följande krav:

- Den är endast knuten till undertecknaren.
- Den kan identifiera undertecknaren.

c) Den är skapad med medel som undertecknare kan kontrollera fullständigt.

d) Den är kopplad till de uppgifter som den har avseende på, på ett sådant sätt att varje efterföljande ändring av uppgifterna upptäcks.

2. *undertecknare*: en person som skapar en elektronisk signatur.

3. *system för signaturgenerering*: unika uppgifter, som till exempel koder eller privat kryptering med öppen nyckel, eller ett fysiskt system med unik konfiguration, som används av undertecknaren för att skapa en elektronisk signatur.

4. *system för signaturverifiering*: unika uppgifter, som till exempel koder eller privat kryptering med öppen nyckel, eller ett fysiskt system med unik konfiguration, som används för att verifiera den elektroniska signaturen.

5. *kvalificerat certifikat*: en digital attestering som knyter ett system för att verifiera signaturer till en person, bekräftar identiteten hos den personen och uppfyller kraven i bilaga I.

6. *tillhandahållare av certifieringstjänster*: en person eller ett företag som utfärdar certifikat eller tillhandahåller andra tjänster som har anknytning till elektroniska signaturer till allmänheten.

7. *produkt inom området elektroniska signaturer*: maskinvara eller programvara, eller relevanta komponenter i sådana system, som är avsedda att användas av en tillhandahållare av certifieringstjänster för sådana tjänster om har avseende på elektroniska signaturer.

Artikel 3

Marknadstillträde

1. Medlemsstaterna får inte göra tillhandahållandet av certifieringstjänster beroende av tillstånd i förväg.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1, får medlemsstaterna införa eller behålla frivilliga ackrediteringssystem som berör tillhandahållande av certifieringstjänster på hög nivå. Alla villkor som gäller sådana system måste vara objektiva, genomskådbara, proportionella och icke-diskriminerande. Medlemsstater får inte begränsa antalet tillhandahållare av certifieringstjänster av skäl som omfattas av detta direktiv.

3. Kommissionen får enligt förfarandet i artikel 9 fastställa och offentliggöra referensnummer för allmänt erkända standarder för produkter inom området elektroniska signaturer i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Medlemsstaterna skall utgå ifrån att produkter inom området elektroniska signaturer som uppfyller dessa standarder överensstämmer med kraven i bilaga II.e.

4. Medlemsstaterna får förena användningen av elektroniska signaturer i den offentliga sektorn med ytterligare krav. Sådana krav skall vara objektiva, genomblickbara, proportionella och icke-diskriminerande, och skall endast gälla de särskilda kännetecknen för den aktuella användningen.

Artikel 4

Inre marknaden

1. Medlemsstaterna skall tillämpa de nationella bestämmelser, som de antar enligt detta direktiv, på tillhandahållare av tjänster som är etablerade på deras territorier och på de tjänster som dessa tillhandahåller. Medlemsstaterna får inte begränsa tillhandahållandet av certifieringstjänster som har ursprung i andra medlemsstater på områden som omfattas av detta direktiv.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att produkter inom området elektroniska signaturer som överensstämmer med detta direktiv kan cirkulera fritt på den inre marknaden.

Artikel 5

Rättsverkningar

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att en elektronisk signatur inte förvägras rättsverkan, giltighet eller verkställbarhet enbart på den grunden att signaturen är i elektronisk form eller inte är baserad på ett kvalificerat certifikat, eller på ett certifikat som är utfärdat av en ackrediterad tillhandahållare av certifieringstjänster.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att elektroniska signaturer, som är baserade på kvalificerat certifikat som utfärdats av en tillhandahållare av certifieringstjänster, som uppfyller kraven i bilaga II, å den ena sidan erkänns såsom uppfyllande de rättsliga krav som ställs på en handskrivna signatur, å den andra sidan kan godtas som bevis vid rättsliga förfaranden på samma sätt som handskrivna signaturer.

Artikel 6

Ersättningsansvar

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tillhandahållare av certifieringstjänster som utfärdar ett kvalificerat certifikat är ersättningskyldig mot personer som har rimlig anledning att förlita sig på att certifikatet

a) innehåller korrekt information från och med den dag då det utfärdades, om inte tillhandahållaren av certifieringstjänster har angivit något annat i certifikatet,

b) överensstämmer med alla krav i detta direktiv för att utfärda kvalificerat certifikat,

c) garanterar att den person som anges i det kvalificerade certifikatet vid tidpunkten för utfärdandet av certifikatet var i besittning av det system för att skapa en signatur som motsvarar det system för att kontrollera en signatur som anges i certifikatet,

d) i de fall då tillhandahållaren av certifieringstjänsterna genererar systemet för signaturgenerering och systemet för signaturverifiering för att skapa och verifiera signaturer, kan garantera att de två systemen fungerar ihop.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tillhandahållare av certifieringstjänster inte har något ersättningsansvar för fel i de uppgifter i det kvalificerade certifikatet som tillhandahållits av den person som certifikatet är utställt på, om tillhandahållaren av certifieringstjänster kan visa att han vidtagit alla rimliga, praktiska åtgärder för att kontrollera uppgifterna.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tillhandahållare av certifieringstjänster i ett kvalificerat certifikat kan ange begränsningar i ett visst certifikats användningsområde. Om ett sådant kvalificerat certifikat med begränsat användningsområde används på fel sätt skall tillhandahållaren av certifieringstjänster inte vara ersättningskyldig.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tillhandahållare av certifieringstjänster i ett kvalificerat certifikat kan ange en gräns för värdet av de transaktioner som certifikatet är giltigt för. Tillhandahållaren av certifieringstjänster skall inte vara ersättningskyldig för skador som överstiger denna gräns.

5. Bestämmelserna i punkt 1—4 påverkar inte tillämpningen av rådets direktiv 93/13/EEG (*).

(*) EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

Artikel 7

Internationella aspekter

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att certifikat som utfärdats av tillhandahållare av certifieringstjänster som är etablerade i ett tredje land anses vara likvärdiga i rättsligt avseende med certifikat som utfärdats av tillhandahållare av certifieringstjänster som är etablerade inom gemenskapen under förutsättning att

- a) tillhandahållaren av certifieringstjänster uppfyller kraven i detta direktiv och har ackrediterats inom ramen för ett frivilligt ackrediteringssystem som upprättats av en medlemsstat,
- b) tillhandahållaren av certifieringstjänster, som är etablerade inom gemenskapen och som uppfyller kraven i bilaga II, ger samma garantier för certifikatet som för sina egna,
- c) certifikatet eller tillhandahållaren av certifieringstjänster är godkänd enligt ett bilateralt eller multilateralt avtal mellan gemenskapen och tredje land eller internationella organisationer.

2. För att underlätta gränsöverskridande certifiering med tredje land och rättsligt erkännande av elektroniska signaturer med ursprung i tredje land kommer kommissionen vid behov att lägga fram förslag som syftar till ett effektivt genomförande av standarder och internationella avtal om certifieringstjänster. Den kommer särskilt och vid behov att överlämna förslag till rådet om nödvändiga mandat för att förhandla om bilaterala och multilaterala avtal med tredje land och internationella organisationer. Rådet skall fatta beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 8

Dataskydd

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att tillhandahållare av certifieringstjänster och nationella organ med ansvar för ackreditering eller tillsyn uppfyller kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾ och 97/66/EG⁽²⁾.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att en tillhandahållare av certifieringstjänster endast får hämta personliga uppgifter direkt från den person som skall registreras och endast i den utsträckning som krävs för att utfärda ett certifikat. Uppgifterna får inte samlas in eller bearbetas för andra ändamål utan samtycke från den person som skall registreras.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 1.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att tillhandahållaren av certifieringstjänster, på begäran av undertecknaren, för in en pseudonym i stället för undertecknarens namn i certifikatet.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att tillhandahållaren av certifieringstjänster i de fall där pseudonym används, på begäran och med den registrerade personens samtycke, skall överföra uppgifter om sådana personers identitet till offentliga myndigheter. Om det enligt nationell lagstiftning är nödvändigt att med användning av elektroniska signaturer under en pseudonym överföra uppgifter som avslöjar den registrerade personens identitet vid brotsutredningar, skall överföringen registreras och den registrerade personen skall så snart utredningen är klar informeras om överföringen av uppgifterna.

Artikel 9

Kommitté

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté kallad Kommittén för elektroniska signaturer (nedan kallad kommittén). Den skall bestå av företrädare från medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brädsande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 10

Samråd med kommittén

Kommittén skall vid behov rådfrågas om kraven på tillhandahållare av certifieringstjänster i bilaga II och allmänt erkända standarder för produkter inom området elektroniska signaturer enligt artikel 3.3.

*Artikel 11***Anmälan**

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna följande information:

- a) Information om frivilliga nationella ackrediteringssystem, inbegripet alla ytterligare krav enligt artikel 3.4.
- b) Namn och adress på de nationella organ som ansvarar för ackreditering och övervakning, och
- c) Namn och adress på ackrediterade nationella tillhandahållare av certifieringstjänster.

2. All information som skall överlämnas enligt punkt 1 och ändringar i denna information skall anmälas av medlemsstaterna så snart som möjligt.

*Artikel 12***Översyn**

1. Kommissionen skall göra en översyn av hur direktivet fungerar och överlämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2002.

2. Översynen skall bland annat innehålla en bedömning av om direktivet behöver ändras med hänsyn till den tekniska och rättsliga utvecklingen. Rapporten skall på grundval av de erfarenheter som vunnits särskilt innehålla en bedömning av harmoniseringsfrågor. Rapporten skall vid behov åtföljas av förslag till kompletterande lagbestämmelser.

*Artikel 13***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv och inom anslutande områden samt en jämförelsetabell över bestämmelserna i detta direktiv och de antagna nationella bestämmelserna.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 15***Mottagare**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

*BILAGA I***KRAV PÅ KVALIFICERADE CERTIFIKAT**

Kvalificerade certifikat skall innehålla

- a) identitetsbeteckning för den tillhandahållare av certifieringstjänster som utfärdar de kvalificerade certifikaten,
- b) innehavarens entydiga namn eller entydiga pseudonym, där det framgår att det rör sig om en pseudonym,
- c) särskilda attribut för innehavaren, t.ex. adress, fullmakt att agera för företaget, kreditvärdighet, momsregistreringsnummer eller annat skatteregistreringsnummer, förekomst av betalningsgarantier eller särskilda tillstånd eller licenser,
- d) ett system för signaturverifiering som motsvarar ett system för signaturgenerering som innehavaren har kontroll över,

- e) start- och slutdatum certifikatets giltighetstid,
- f) certifikatets unika identifieringskod,
- g) den elektroniska signaturen för den tillhandahållare av certifieringstjänster som utfärdar certifikatet,
- h) eventuella begränsningar av certifikatets användningsområde, och
- i) eventuella begränsningar av ansvarsskyldigheten hos tillhandahållaren av certifieringstjänster och av värdet för transaktioner som certifikatet är giltigt för.

BILAGA II

KRAV PÅ TILLHANDAHÅLLARE AV CERTIFIERINGSTJÄNSTER

Tillhandahållare av certifieringstjänster skall

- a) visa att de har den pålitlighet som krävs för att erbjuda certifieringstjänster,
- b) ha ett snabbt och säkert system för återkallande,
- c) med lämpliga medel kontrollera identiteten och behörigheten hos den person till vilket ett kvalificerat certifikat ställs ut,
- d) ha personal som besitter de expertkunskaper, den erfarenhet och de kvalifikationer som krävs för de tjänster som erbjuds, i synnerhet i fråga om ledningskompetens, expertkunskaper inom teknik för elektroniska signaturer och säkerhetsarbete; personalen skall också använda adekvata administrativa rutiner som uppfyller erkända standarder,
- e) använda pålitliga system och produkter inom området elektroniska signaturer som är skyddade mot ändringar av produkterna så att de inte kan användas för andra ändamål än de de är avsedda för; de skall också använda produkter inom området elektroniska signaturer som ger teknisk och kryptografisk säkerhet i de certifieringsprocesser som stöds,
- f) vidta åtgärder mot förfalskning av certifikat och, om tillhandahållaren av certifieringstjänster genererar privata krypteringsnycklar, garantera en konfidentiell genereringsprocess,
- g) förfoga över tillräckliga finansiella medel för att bedriva verksamheten i enlighet med kraven i detta direktiv, i synnerhet för att kunna bära risken för skadeståndsskyldighet, till exempel genom en lämplig försäkring,
- h) lagra all relevant information som rör ett kvalificerat certifikat för en lämplig tidsperiod, särskilt i syfte att kunna presentera bevis för certifiering i rättsliga sammanhang; lagringen kan ske i elektronisk form,
- i) inte lagra eller kopiera privata krypteringsnycklar som tillhör den person som tillhandahållaren av certifieringstjänster har erbjudit nyckelhanteringstjänster om personen i fråga inte uttryckligen ber om det,
- j) skriftligt informera konsumenterna före kontraktsskrivandet, på ett lättfattligt språk och via ett pålitligt kommunikationsmedel, om de exakta villkor som gäller för användning av certifikatet; villkoren skall innehålla begränsningar i ansvaret, förekomsten av frivillig ackreditering och förfaranden för klagomål och biläggande av tvister.

Förslag till rådets förordning (EG) om ändring av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, samt av förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71

(Diverse ändringar 1998)

(98/C 325/05)

(Text av betydelse för EES)

KOM(1998) 547 slutlig — 98/0285(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 30 september 1998)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 51 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lagts fram efter samråd med Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och

sociala kommitténs yttrande, och av följande skäl:

Vissa ändringar bör göras i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen⁽¹⁾ samt i rådets förordning nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen⁽²⁾, vilket föranleds av de ändringar som medlemsstaterna gjort i sin lagstiftning om social trygghet.

Eftersom tillämpningen av kapitel 8 på barnpensioner medför tolkningsproblem och administrativa problem ligger det i berörda personers intresse att barnpensioner hellre beräknas enligt bestämmelserna i kapitel 3 i avdelning III än enligt bestämmelserna i kapitel 8.

Det förefaller lämpligt att göra anpassningar under rubriken "L. PORTUGAL" i bilaga IIa för att ta hänsyn till de förändringar som skett i Portugals lagstiftning.

En ny punkt bör läggas till under rubriken "G. IRLAND" och en annan ny punkt under rubriken "O. FÖRENADE KUNGARIKET" i bilaga VI för att ta hänsyn till särskilda prioritetsregler när rätt till familjeförmåner samtidigt föreligger enligt lagstiftningen i Förenade kungariket och Irland på grund av att förvärvsarbete utövas på en av dessa medlemsstaters territorium.

Bestämmelserna i bilagorna till förordning (EEG) nr 574/72 inverkar inte direkt på fastställandet av enskilda personers rättigheter.

Det är lämpligt att föreskriva möjligheten att ändra samtliga bilagor till förordning (EEG) nr 574/72 genom en förordning som antas av kommissionen på begäran av den medlemsstat eller de medlemsstater som berörs eller deras behöriga myndigheter efter yttrande från Administrativa kommissionen. Ändringen av dessa bilagor syftar i praktiken bara till att i ett gemenskapsinstrument införa beslut som fattas av de berörda medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordningen uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997) och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1606/98 (EGT L 209, 25.7.1998).

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordningen uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997) och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1290/97 (EGT L 176, 4.7.1997).

En anpassning bör göras av texten under rubriken "43. SPANIEN — ITALIEN" i bilaga 5 till förordning (EEG) nr 574/72.

Efter en administrativ omorganisation i Frankrike som rör behandlingen av ansökningar om förlängd eller särskild utstationering bör lämpliga anpassningar göras i texten under rubriken "E. FRANKRIKE" i bilaga 10 till förordning (EEG) nr 574/72.

För att uppnå målet med fri rörlighet för arbetstagare i fråga om social trygghet är det nödvändigt och lämpligt att ändra betäckelserna för samordningen av de nationella systemen för social trygghet genom att gemenskapen antar en bindande rättsakt som är direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Detta följer bestämmelserna i artikel 3b tredje stycket i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras enligt följande:

1. Artikel 44.3 skall ersättas med följande:

"3. Detta kapitel skall inte tillämpas på de höjningar av eller tillägg till pensioner som utges för barn enligt bestämmelserna i kapitel 8."

2. Artikel 78.1 skall ersättas med följande:

"1. I denna artikel avses med *förmåner* de familjebidrag och, i förekommande fall, de tillägg eller särskilda bidrag som utges för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna."

3. Artikel 79.1 skall ersättas med följande:

"1. De förmåner som avses enligt artiklarna 77 och 78 skall utges enligt den lagstiftning som har fastställts med tillämpning av bestämmelserna i dessa artiklar av den institution som svarar för tillämpningen av denna lagstiftning och på dess bekostnad, som om pensionären eller den avlidne endast hade omfattats av den behöriga statens lagstiftning. Om villkoren för att få, bibehålla eller återfå förmåner enligt denna lagstiftning beror på längden av försäkrings-, anställnings- eller bosättningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare, skall denna längd, i förekommande fall, fastställas med beaktande av bestämmelserna i artikel 45 eller 72."

4. I bilaga IIa skall texten under rubriken "L. PORTUGAL" ersättas med följande:

"L. PORTUGAL

a) Icke avgiftsfinansierat familjebidrag för barn och ungdomar med tillhörande handikapptillägg (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).

b) Icke avgiftsfinansierat bidrag för elever vid specialskolor (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).

c) Icke avgiftsfinansierad barnpension (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).

d) Icke avgiftsfinansierad ålders- och invalidpension (lagdekret nr 464/80 av den 13 oktober 1980).

e) Icke avgiftsfinansierat bidrag för stöd som ges av utomstående (lagdekret nr 160/80 av den 27 maj 1980, senast ändrat genom lagdekret nr 133-C/97 av den 30 maj 1997).

f) Icke avgiftsfinansierad änkepension (förordning nr 52/81 av den 11 november 1981)."

5. Bilaga VI skall ändras på följande sätt:

a) Under rubriken "G. IRLAND" skall följande punkt läggas till:

"11. Rätten att få tillägg till familjeinkomst (Family income supplement) enligt irländsk lagstiftning skall innehållas när under samma period och för samma familjemedlem familjeförmåner betalas ut enbart enligt Förenade kungarikets lagstiftning, eller med tillämpning av artiklarna 73, 74, 77 eller 78 i förordningen med det belopp dessa förmåner uppgår till."

b) Under rubriken "O. FÖRENADE KUNGARIKET" skall följande punkt läggas till:

"21. Rätten till familjetillägg (Family Credit) enligt Förenade kungarikets lagstiftning skall innehållas när under samma period och för samma familjemedlem familjeförmåner betalas ut enbart enligt Irlands lagstiftning, eller med tillämpning av artiklarna 73, 74, 77 eller 78 i förordningen med det belopp dessa förmåner uppgår till."

Artikel 2

Förordning (EEG) nr 574/72 skall ändras enligt följande:

1. Artikel 122 skall ersättas med följande:

*”Artikel 122***Särskilda bestämmelser om ändring av bilagorna**

Bilagorna i tillämpningsförordningen får ändras genom att kommissionen antar en förordning på begäran av den medlemsstat eller de medlemsstater som berörs, eller av deras behöriga myndigheter, efter yttrande från Administrativa kommissionen.”

2. Bilaga 5 skall ändras på följande sätt:

- a) Under rubriken ”43. SPANIEN — ITALIEN” skall ordet ”Ingen” ersättas med följande:

”Avtalet av den 21 november 1997 om artikel 36.3 i förordningen (återbetalning av vårdförmåner vid sjukdom och moderskap) samt om artiklarna 93,

94, 95, 100 och 102.5 i tillämpningsförordningen (förfarande för återbetalning av sjuk- och moderskapsförmåner och utestående fordringar).”

3. Bilaga 10 skall ändras på följande sätt:

Under rubriken ”E. FRANKRIKE” skall punkt 5 ersättas med följande:

- ”5) Vid tillämpningen av artikel 14.1 b, artikel 14a.1 b och artikel 17 i förordningen:

Centre de sécurité sociale des travailleurs migrants (Byrån för social trygghet för migrerande arbetstagare), Paris.”

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den månad som följer på offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Media II — Utveckling och distribution (1996—2000)

Genomförande av programmet för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk

Meddelande om ansökningsomgång 10/98

Stöd till inrättande av nätverk av produktionsbolag för animerade verk (Branschplattformar)

(98/C 325/06)

1. Inledning

Denna ansökningsomgång grundas på rådets beslut 95/563/EG av den 10 juli 1995 om genomförande av ett program för främjande av utveckling och distribution av europeiska audiovisuella verk (MEDIA II — Utveckling och distribution 1996—2000) ⁽¹⁾.

Bland de åtgärder som skall vidtas enligt ovanstående beslut återfinns följande:

— Inrättande av nätverk av produktionsbolag för animerade verk.

2. Syfte

Detta meddelande riktar sig till oberoende europeiska företagssammanslutningar (branschplattformar) som ägnar sig åt att framställa animerade verk. Det beskriver hur man beställer de handlingar som är nödvändiga för att lämna in förslag för att få ekonomiskt stöd från gemenskapen.

Den avdelning vid kommissionen som ansvarar för administrationen av denna ansökningsomgång är Media-enheten vid generaldirektorat X, information, kommunikation, kultur och den audiovisuella sektorn.

De europeiska företagssammanslutningar som önskar svara på denna ansökningsomgång och motta handlingen "Riktlinjer för inlämning av förslag för att få ekonomiskt stöd inom utvecklingsområdet" skall skicka en beställning per post eller per fax till:

Europeiska kommissionen, Jacques Delmoly, enhetschef med ansvar för Media-programmet, DG X/C/2, L 102 7/23, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bryssel, fax (32-2) 299 92 14.

Kommissionen åtar sig att skicka ovanstående handling senast två dagar efter mottagande av beställningen.

Sista dag för inlämning av förslag till ovanstående adress är **den 9 november 1998**.

⁽¹⁾ EGT L 321, 30.12.1995, s. 33.

MEDDELANDE OM ALLMÄNT UTTAGNINGSPROV

(98/C 325/07)

Europeiska gemenskapernas domstol offentliggör följande meddelande om allmänt uttagningsprov i *Europeiska gemenskapernas tidning* (EGT), nr C 325 A av den 23 oktober 1998

Utgåva på tyska språket:

CJ/LA/28 (tolkar till tyska språket)

Den som önskar erhålla ett nummer av denna utgåva av *Europeiska gemenskapernas tidning* (EGT) ombedes vända sig till personalavdelningen vid Europeiska gemenskapernas domstol, L-2925 Luxemburg.

Sista ansökningsdag är fastställd till den 27 november 1998.
